

NEPALI BIBLE CLASS
Translated from MALAYALAM TO NEPALI
Preacher- Pr. Valson K Samuel
रोमियों की पत्री – 2
Date: 14 Jul 2023

विश्वासद्वारा निष्पक्षताको विषयलाई रोमीको पुस्तक को केही खण्डहरूबाट विचार गर्न सकिन्छ। रोमी को पत्र तेस्रो अध्यायमा तेइसौं पद मा, **“किनकि सबैले पाप गरेका छन् र परमेश्वरको महिमाबाट टाढा भएका छन्;” I (Roman3:23)**। र त्यसपछि, जसरी हामी पढ्छौं, चौबीसौं श्लोक , परमेश्वरको अनुग्रहले। तर छुटकाराद्वारा नै ख्रीष्टमा भएकाहरू धर्मी ठहरिन्छन्। यी वाक्यका भागहरू हुन् जुन संक्षिप्तमा प्रस्तुत गर्न आवश्यक छ जुन तपाईंले प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ। अर्थात्, उहाँको अनुग्रहले, **“र परमेश्वरको अनुग्रहले ख्रीष्ट येशूबाट आउने उद्धारद्वारा सबैजना सितैमा धर्मी ठहराइएका छन्” (Roman3:24)**। हामी सबै प्रभु येशू ख्रीष्ट द्वारा छुटकारा पाएका छौं। के तपाईंलाई थाहा छ कि उहाँ हामीलाई जीवनको बाटो देखाउन पृथ्वीमा देखा पर्नुभयो जहाँ... उहाँ हाम्रा पापहरूको लागि पापबलि बन्नुभयो। पच्चीसौं पद जसरी **हामी निम्न पदहरू पढ्छौं, कि “परमेश्वरले ख्रीष्टलाई उहाँको रगत बगाइद्वारा पाप क्षमाको बलिदानको रूपमा प्रस्तुत गर्नुभयो; जुन विश्वासद्वारा ग्रहण गर्नुपर्दछ। यो उहाँले आफ्नो धार्मिकता प्रकट गर्नलाई यसो गर्नुभएको थियो; किनकि उहाँको सहनशीलतामा पहिले गरिएका पापहरू उहाँले दण्ड दिनुभएन” (Roman3:25)**। उहाँले पिताको सामु हाम्रा पापहरूको प्रायश्चित्तको लागि कलवरीको प्रार्थनामा आफ्नो रगत खन्याउनुभयो। जीत हासिल गर्न अथवा पाप को लागत। यसका लागि फिरौतीको रूपमा बलिदान दिनुपर्छ। यसको लागि कसैलाई फिरौतीको रूपमा बलिदान दिनुपर्छ । प्रभु येशू पिताको सामु हाम्रा पापहरूको मुक्ति, त्यो महान् उद्धार, वा त्यो मुक्ति, पापहरूको क्षमा, प्रभु येशूद्वारा पापहरूको क्षमा, त्यो महान् गन्तव्यको पूर्ति जुन... त्यो अनुग्रहद्वारा हामी धर्मी ठहरिएका छौं। प्रभुमा विश्वास गरेर। प्रभुमा विश्वासद्वारा धर्मी ठहरियो। र त्यसपछि, जसरी हामी तल पढ्छौं, उहाँलाई उहाँको रगतको लागि एक प्रायश्चित्तको रूपमा परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको थियो जसले विगतमा गरेका पापहरू र जसलाई परमेश्वरले आफ्नो सहनशीलताबाट इन्कार गर्नुभयो भन्ने विश्वास गरेर काम गर्दछ; उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो धार्मिकता प्रकट गर्नुपर्छ। जसले आफ्नो विगतका पापहरूको लागि सजाय नदिई विश्वास गर्छ उसलाई क्षमा गरिन्छ। किनभने हामीले अहिलेसम्म गरेका पापहरू निर्धारित र हटाइएका छन्। र त्यसपछि **छब्बीसौं पदमा, “परमेश्वरले वर्तमान समयमा आफ्नो धार्मिकता प्रकट गर्नलाई यसो गर्नुभयो, ताकि उहाँले आफैलाई र येशूमा विश्वास गर्नेहरूलाई धर्मी ठहराउन सक्नुभएको होस्” (Roman3:26)**। मानिसको कर्मले होइन। एउटा, ईश्वरको कृपा हो। दो, मसीह येशूमा छुटकारा। त्यो छुटकारा हाम्रो लागि कलवरी द्वारा सम्भव बनायो।तीनवटा विषय सही छन्। यो हाम्रो कुनै पनि कार्यको कारण होइन। र त्यसपछि विश्वास, अर्थात् क्रुसमा छुटकारा, रगतद्वारा प्रायश्चित्त। यसमा विश्वास गर्नेहरूले आफ्नो रगतको लागि "रगत", "प्रायश्चित्त" शब्दहरू पनि लेख्नुपर्छ। किनभने परमेश्वरले आफ्नो धैर्यतामा विगतका पापहरूको लागि दण्ड दिनुहुन्न, तर विगतका पापहरूको लागि क्षमा दिनुहुन्छ। तब परमेश्वरको अनुग्रहले मुक्ति ख्रीष्टद्वारा मुक्त हुन्छ। तब परमेश्वरको अनुग्रहले मुक्ति ख्रीष्टद्वारा मुक्त हुन्छ। विगतका पापहरू। रोमी अध्याय १०, पद ६ देखि ८ सम्म पढ्दा **हामी विश्वासको धार्मिकता देख्छौं। “तर विश्वासमाथि आधारित**

भएको धार्मिकताले यसो भन्छ, “मन-मनमा यसो नभन, ‘स्वर्गमा को उक्लने?’”(अर्थात् ख्रीष्टलाई तल ल्याउनलाई), 7वा आफ्नो मनमा यसो पनि नभन, “पातालमा को ओर्लने?” (अर्थात् मरेकाहरूबाट ख्रीष्टलाई माथि ल्याउनलाई) । 8 तर यसले के भन्छ? “वचन तिप्रो नजिकै छ, तिप्रो मुखमा र तिप्रो हृदयमा,” अर्थात् विश्वासको वचन, जो हामी प्रचार गर्दछौं।”(Roman10:6-8)। त्यसोभए एक व्यक्तिलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउन अघि, उसले पहिले परमेश्वरको वचन सुन्नुपर्छ। जुन वचनमा आधारित छ, येशूले चेलाहरूलाई पश्चात्ताप र क्षमाको प्रचार गर्न आज्ञा दिनुभयो। जब त्यो वचन प्रचार गरिन्छ, त्यो वचन उहाँको हृदयमा वास गर्ने परमेश्वरको पवित्र आत्मा हो। दोष त्यहीँबाट आउँछ। पापको जागरूकता र धार्मिकताको जागरूकता सबै कार्यहरू हुन् जुन पवित्र आत्माको सुरुवात हो। एकमा र उहाँ पाप र धार्मिकता र न्यायको बारेमा संसारलाई जवाफ दिन आउनुहुनेछ। र त्यसपछि त्यहाँ तर उनी के भन्छिन्? वचन तिप्रो नजिकै छ, तिप्रो मुखमा र तिप्रो मनमा; यो विश्वासको एउटै वचन हो जुन हामीले प्रचार गर्छौं । रोमी अध्याय 10 को नवौं पद यो हो कि, “किनकि यदि तिमीले येशूलाई प्रभु हो भनी आफ्नो मुखले स्वीकार गर्‍यो, र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्‍यो भने तिप्रो उद्धार हुनेछ।”(Roman10:9)। परमेश्वरले हाम्रा विगतका पापहरूका लागि हामीलाई सजाय दिनुभएन। हामी आशा गर्छौं र, त्यो मेरो दिशामा पहिलो कदम हो। रोमी अध्याय 10 यसको दशौं पद हो। “किनकि मानिसले आफ्नो हृदयले विश्वास गर्छ र ऊ निर्दोष ठहरिन्छ, अनि उसले आफ्नो मुखले स्वीकार गर्छ र उद्धार पाउँछ”(Roman10:10)। स्वीकार बप्तिस्मामा हुन्छ। पाप स्वीकार गर्ने र येशूलाई मुक्तिदाता र प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्ने घटना बप्तिस्मा गर्नु अघि हुन्छ। मतीको सुसमाचारको तेस्रो अध्यायको छैठौं पद पढ्दा उहाँकहाँ जानुहोस्। “र आफ्ना पाप स्वीकार गर्दै यर्दन नदीमा तिनीबाट बप्तिस्मा लिन लागे।”(Matthew3:6)। यहाँ उनले पश्चात्तापको बप्तिस्माको बारेमा लेख्छन् यूहन्ना कहाँ गएर आफ्ना पापहरू स्वीकार गरे र उनलाई जोर्डनमा बप्तिस्मा दिए। त्यसपछि त्यो बप्तिस्मामा हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं र येशू प्रभु हुनुहुन्छ भनी आफ्नो मुखले स्वीकार गर्छौं। हाम्रा विगतका पापहरू दोहोरिएका छैनन् किनभने हामीले पश्चात्ताप गरेका छौं र बप्तिस्मा लिएका छौं। लिएको थियो। नयाँ नियमको बप्तिस्मामा, हामी पहिले हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं र त्यसपछि हाम्रो मुखले येशूलाई मुक्तिदाता र प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्छौं। हामी येशू ख्रीष्टसँग सामेल हुना बप्तिस्मा लिन्छौं। नयाँ नियमको बप्तिस्मामा, पत्रुसले उनीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबैले पश्चात्ताप गर।” येशू ख्रीष्टको नाममा क्षमाको लागि बप्तिस्मा लिनुहोस्; तब तपाईंले पवित्र आत्माको वरदान प्राप्त गर्नुहुनेछ। त्यसपछि त्यो नाममा बप्तिस्मा लिनु भनेको येशू ख्रीष्टसँग जोडिनु हो। त्यो भन्दा पहिले पश्चात्ताप गर्नुहोस्, त्यो भन्दा पहिले, पश्चात्ताप पापको स्वीकारको शुरुवात हो। जब परमेश्वरको सेवकले प्रचार गर्दछ, परमेश्वरको वचनले यो सन्देश कसैको हृदयमा पुऱ्याउँछ । यो ख्रीष्ट येशूमा मुक्तिको सन्देश हो। भन्न आवश्यक छैन। केवल शब्द जान दिनुहोस्। यो परमेश्वरको आगमन हो जसले मुक्ति पाउनेहरूलाई यो वचन दिनुहुन्छ। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, हृदयदेखि विश्वास गर्नुहोस् कि यदि तपाईंले आफ्नो मुखले येशू प्रभु हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्नुभयो र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयले विश्वास गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले पक्कै पनि उद्धार पाउनुहुनेछ। दोस्रो भाग येशू मृत्युबाट बौरी उठाउनुभयो भने, आफ्नो सारा हृदयले विश्वास गर्नु होस् । रोमी अध्याय चार को चौबीस र पच्चीस पदहरू मा पढ्न सकिन्छ । “तर हाम्रा निम्ति पनि हो। हामी जसले येशू हाम्रा प्रभुलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुहुनेमाथि विश्वास गर्छौं, यो हाम्रा निम्ति पनि गनिनेछ। 25 उहाँ हाम्रा अपराधहरूका निम्ति मारिनुभयो, र हामीलाई धर्मी तुल्याउनलाई जीवित

पारिनुभयो”(Roman4:24-25)। त्यसपछि त्यहाँ यसले हामीलाई मृत्युको बारेमा देखाउँछ। साथै उचाई पनि। यो दुबैको लागि धेरै महत्त्वपूर्ण छ। यो मृत्युद्वारा हो कि उहाँले हाम्रो अपराधको लागि आफ्नो मृत्यु दिनुहुन्छ, तर प्रभु येशू, जो हाम्रो प्रायश्चितको लागि उठ्नुभयो। त्यसपछि यी दुई भागहरू विश्वास गर्नुपर्छ। प्रभु येशू ख्रीष्ट मेरो पापहरूको लागि प्रायश्चित बलिदान हुनुहुन्छ, र उहाँले मलाई प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानमा मेरो विश्वासद्वारा धर्मो ठहराउनुहुन्छ। त्यसपछि यसलाई विश्वासमा परिणत गर्नुपर्छ। मृत्यु र पुनरुत्थान दुवै यहाँ धेरै महत्त्वपूर्ण छन्। यो बाथरूम मा बप्तिस्मा संग के हुन्छ। | रोमी अध्याय 6 , यसको तेस्रो पद **“के तिमीहरू जान्दैनौ हामी सबै, जतिले ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लियोँ, उहाँकै मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियोँ?” (Roman6:3),** जब हामीले त्यो नाउँमा बप्तिस्मा लिएका थियोँ, के तपाईंलाई थाहा छैन कि ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लिने हामी सबैले उहाँको मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियोँ, तब प्रभु हाम्रा पापहरूको लागि क्रूसमा टाँगिनुभयो। त्यहाँ हामी बप्तिस्मा लिन्छौँ ताकि हामी यसमा भाग लिन सकौँ। त्यसपछि हामी विश्वासमा बप्तिस्मा लिन्छौँ। तर विश्वासको लागि यस्तो प्रतिबद्धता पछि, यो विश्वासको जीवन मार्फत हो कि येशूको मृत्यु हाम्रो जीवनमा हुनुपर्दछ। र जो ख्रीष्ट येशूका हुन् तिनीहरूले शरीरलाई यसको अभिलाषा र इच्छाहरू सहित क्रूसमा टाँगेका छन्। त्यसोभए संसार हामीमा त्यो विश्वासको जीवनमा क्रूसमा टाँगिएको छ, अर्थात्, आत्मिक जीवनमा, आत्मा र वचनको आज्ञाकारिताको जीवनमा। शरीर हामीमा क्रूसमा टाँगिएको छ, अर्थात्, म मेरो आफ्नै इच्छाले चलाउनको लागि क्रूसमा टाँगिएको छु। यो कुनै पनि सम्बद्ध, कुनै पनि कार्यक्रम प्रवर्द्धन को लागी हुनु पर्छ। किनभने विश्वासले हामीलाई हाम्रो जीवनमा जीवनको त्यो स्तरमा ल्याउनु पर्छ। उसले आफ्नो मृत्युमा बप्तिस्मा लियो भनेर के तिमीहरूलाई थाहा छैन? त्यसैले हामी बप्तिस्मामा उहाँसँगै गाडियोँ, र उहाँको मृत्युमा सहभागी भयोँ। त्यसैले हामी उहाँसँगै मृत्युको बप्तिस्माद्वारा गाडियोँ, ताकि जसरी ख्रीष्ट पिताको महिमाद्वारा मरेकाहरूबाट जीवित हुनुभयो, त्यसरी नै हामी पनि नयाँ जीवनमा हिँड्न सकौँ। तब हामीले त्यो बप्तिस्माको सन्देश पनि प्राप्त गर्नेछौँ। सल्लाह दिएर मात्र पुग्दैन, हामीले बप्तिस्मा लिँदा हाम्रा पापहरूका लागि पापबलि येशूलाई प्रभुसँग गाडिनु पर्छ भन्ने कुरा बुझ्नुपर्छ। एक नयाँ व्यक्ति जीवनको नवीकरणमा हिँड्न बप्तिस्माबाट बाहिर आउँछ। त्यसोभए हामीले त्यो एउटा सत्य जान्नुपर्दछ। जसको आधारमा चौथो अध्यायमा चौबीस र पच्चीस श्लोकहरू पढिएका छन्। **तर हाम्रा निम्ति पनि हो। हामी जसले येशू हाम्रा प्रभुलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुहुनेमाथि विश्वास गर्छौँ, यो हाम्रा निम्ति पनि गनिनेछ। 25** उहाँ हाम्रा अपराधहरूका निम्ति मारिनुभयो, र हामीलाई धर्मो तुल्याउनलाई जीवित पारिनुभयो(Roman4:24-25)। तब बप्तिस्मा महत्त्वपूर्ण छ। जब हामी अध्याय 10 मा फर्कन्छौँ हामी हृदयबाट यो विश्वासको वचनलाई मुखमा लिन्छौँ। तिनीहरू आफ्नो मुखले येशू प्रभु हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्छन्। ख्रीष्ट ममा बास गर्नुपर्दछ, अब ममा छैन। यदि हामीले थाहा पाएको ज्ञान मात्र होइन, तर विगतका पापहरूबाट मुक्ति पाउनको लागि बप्तिस्मा मात्र एक मात्र तरिका होइन, तब हामीले येशूलाई प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्नुपर्छ। यसरी पवित्र आत्मा वास्तवमा प्राप्त गर्नेहरूलाई दिइन्छ। हाम्रो जीवनमा येशू कसरी प्रभु बन्नुभयो? येशू हाम्रो जीवनमा प्रभु बन्नुहुन्छ जब पवित्र आत्मा हामीमा आउनुहुन्छ र हामीमा बास गर्नुहुन्छ र त्यो आत्माको आज्ञाकारितामा वचन अनुसार जीवन बिताउनुहुन्छ। वास्तवमा बप्तिस्मामा हामी त्यसमा आफूलाई समर्पण गरिरहेका छौँ। पहिलो क्षेत्र हाम्रा पापहरूको क्षमाको लागि हाम्रो मुक्तिको क्षेत्र हो, अर्थात्, विगतका पापहरूको क्षमाको लागि दोस्रो क्षेत्र । हाम्रो मुखले हामी विश्वासको जीवनको लागि येशूलाई प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्छौँ । त्यसोभए हामी बिना कार्य विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिन्छौँ। त्यो विश्वासद्वारा धर्मो हुने मानिस पक्कै पनि विश्वासद्वारा बाँच्नेछ। प्रभुले हामीलाई विश्वासद्वारा

बाँच धर्मी बनाउनुहुन्छ। तब हामीले गरेका सबै पापहरू क्षमा हुन्छन्। तर हामीले पनि येशूलाई प्रभुको रूपमा ग्रहण गर्नुपर्छ। जसरी हामी विश्वासद्वारा धार्मिकतामा आफूलाई समर्पित गर्छौं। एकातिर, येशू हाम्रो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ, पापबाट मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। अर्कोतर्फ, येशू हाम्रो जीवनमा प्रभु हुनुहुन्छ ताकि हामी पूर्ण रूपमा जीवन बिताउन सकौं। **“पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, “पश्चात्ताप गर, र तिमीहरूका पाप-क्षमाको निम्ति येशू ख्रीष्टको नाउँमा तिमीहरू प्रत्येकले बप्तिस्मा लेऊ, र तिमीहरूले पवित्र आत्माको वरदान पाउनेछौं”(Acts2:38)।** तब पवित्र आत्मा हामीलाई दिइन्छ, कि सत्यको आत्माले हामी भित्र वास गरून् र हामीलाई कब्जा गर्न सक्छ। त्यसकारण त्यसपछि येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ, येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ, येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ, यसले हामीलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउँछ। येशू प्रभु हुनुहुन्छ, विश्वास र आत्माको प्रभुत्व द्वारा जिउने जीवन। मेरा जब हामी येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ भनी भन्छौं, येशू उहाँभित्रको प्रभु हुनुहुन्छ जो आत्माको प्रभुत्वमा हुनुहुन्छ र त्यस अनुसार जीवन बिताउनुहुन्छ। धर्मी जनहरू विश्वासले बाँच्नेछन्, यदि दोस्रो भाग पूरा भएन भने, जीवन अधुरो छ। मलाई थाहा छैन उनीहरूलाई के हुनेछ। तर त्यो जीवन अधुरो छ। यो परमेश्वरले हामीले गरेको चाहना होइन। परमेश्वर असिद्धहरूलाई थप आउनुहुन्न। प्रभु हामीलाई पूर्ण गर्न फर्कनुहुन्छ र त्यो पूर्णतामा हामीलाई महिमा दिनुहुन्छ। तब हामीमा त्यो चेतना हुनुपर्छ। परमेश्वरले हामीलाई चाहिने सबै कुरा दिनुभएको छ त्यसैले हामीले विश्वास गर्नुपर्छ। परमेश्वरले हामीलाई सिद्ध हुन आवश्यक पर्ने सबै कुरा दिनुभएको छ। जब हामी त्यसो गर्छौं हामी जीवनको वास्तविकतामा पुग्न सक्छौं जस्तो हुनुपर्छ। किनकि हृदयले मानिसले धार्मिकतामा विश्वास गर्छ, र मुखले मुक्तिको लागि तर स्वीकार गरिन्छ। किनकि धर्मशास्त्रले भन्छ कि उहाँमा विश्वास गर्ने जो कोही पनि निराश हुनेछैन। त्यसपछि विश्वास द्वारा धर्मी, विश्वास द्वारा जीवन। यी कुनै पनि हाम्रो व्यवसाय होइन। बुझ्नुपर्छ। दुबै विश्वासले हो। विश्वासद्वारा बाँच्दा कसका कामहरू प्रकट हुनेछन्? परमेश्वरका कामहरू हामीमा प्रकट हुन थाल्नेछन्। यो कुरा कति जनाले बुझेका छन्? यो कुरा कति जनाले बुझेका छन्? त्यसैले विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने र विश्वासद्वारा जिउनु हाम्रो काम होइन। प्रभुले येशूमा विश्वास गर्नेहरूका विगतका पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ, विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छ। **“तब स्वर्गबाट यो वाणी आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, यिनीसँग म अति प्रसन्न छु।(Matt3:17) ”**। जब हामीले येशूलाई प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्छौं, यो वास्तविकता बन्नुपर्दछ। हामीलाई आत्मा दिइएको छ ताकि हामी आत्माको आज्ञाकारितामा बाँच्न सकौं। जब हामी आत्माको आज्ञाकारितामा बाँच्न थाल्छौं, आत्माले हामी भित्र वास गर्छ र परमेश्वरले निर्धारण गर्नुभएका कार्यहरू हाम्रो जीवनमा प्रकट हुन्छन्। यो परमेश्वरको काम हो। यो पूर्णताको जीवन हो। तर त्यहाँ पुग्नको लागि हामीले हरेक दिन यात्रा गर्नुपर्छ, आध्यात्मिक यात्रा। यो चरणबद्ध स्तरमा जानुपर्छ। एक समयमा जब हामी आत्माको पूर्ण आज्ञाकारिताको जीवन बिताउँछौं, जसरी येशूले पृथ्वीमा उहाँ द्वारा पिताको काम प्रकट गर्नुभयो, त्यसरी नै पिताले हामी प्रत्येकमा उहाँका दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरूको रूपमा वास गर्नुहुनेछ, र परमेश्वरको काम हाम्रो जीवनबाट बाहिर आउनुहोस्। हामी मा बसेर। यो कुरा कति जनाले पत्याउन सक्छन्? यो साँचो ईसाई जीवन वा आध्यात्मिक जीवन हो। जब म तिमीलाई यो सत्य भन्छु, तिमीले यसलाई आत्मामा स्वीकार गर्नुपर्छ र यसको लागि जिउनु पर्छ। रोमीहरूलाई पत्रको तेस्रो अध्यायको २१ औं पद पढ्नुहोस्। **“तर अब त व्यवस्थाविनै परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता प्रकट भएको छ। त्यसैको गवाही व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले दिएका छन् (Roman3:21)”**। जब यो भनिन्छ कि त्यहाँ कुनै कानून छैन कानूनको अधिनियम पुरानो नियममा धेरै अनुष्ठानहरू छन्। निस्तार चाड र अखमिरी रोटीको चाडमा धेरै चाडहरू र चलनहरू थिए। त्यसपछि उपवास, त्यो महिना, खतना आदि। तर

विश्वासद्वारा हाम्रो धर्मो ठहरिने व्यवस्थाको कामले होइन, तर विश्वासद्वारा हुन्छ। ख्रीष्ट पहिले नै हाम्रो लागि बलिदान गरिएको छ। जब हामी उहाँमा हाम्रो विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिन्छौं, जब हाम्रा विगतका पापहरू क्षमा हुन्छन्, अर्को चरण हाम्रो जीवन हो। योवाको हातमा दिनुहोस्, परमेश्वरको हातमा दिनुहोस् जब हामी आत्मसमर्पण गर्छौं र उहाँको सार्वभौमिकताको लागि प्रार्थना गर्छौं तब पवित्र आत्मा हामीलाई दिइन्छ। विश्वासको जीवन एक वास्तविकता बन्छ जब आत्मा हामीमा वास गर्नुहुन्छ र हामी आत्माको अधिराज्यमा आउँछौं। मानिसहरूको ठूलो समूहलाई यसको असफलताको बारेमा थाहा छैन। तिनीहरू जानेछन् र बप्तिस्मा लिनेछन् र त्यसपछि बाँचेछन्। जस्तो कि म सामान्यतया सम्झन्छु, मैले जीवनमा धेरै अनुष्ठानहरू देखेको छु। तपाईंले यसो गर्दा खुशी पाउनुहुनेछ, तर त्यो आध्यात्मिक जीवन होइन। सबै आध्यात्मिक जीवन आत्माको नेतृत्वमा, आत्माको नेतृत्वमा जीवन हो। एफिसीबाट अर्को पद पढौं। यसको दोस्रो अध्याय आठौं पद हो, **“किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौ र यो तिमीहरू आफैबाट होइन, यो त परमेश्वरको वरदान हो । कर्महरूद्वारा होइन, नत्रता मानिसले घमण्ड गर्नेछ”। (Eph 2:8-9)** । त्यहाँ धेरै स्पष्ट रूपमा लेखिएको छ। तपाईंलाई अनुग्रहमा विश्वास छ, वा ख्रीष्टमा भएको छुटकारामा विश्वास छ: याद गर्नुहोस् त्यहाँ रगत छ। त्यो प्रायश्चित्त सम्झनुहोस्। विश्वासद्वारा मुक्ति पाउनु परमेश्वरको उपहार हो, न त तपाईंहरूबाट, न त कामहरूबाट, नत्रता कसैले घमण्ड गर्नेछ। अब दशौं पद पढ्नुहोस्, “किनकि हामी परमेश्वरद्वारा अघिबाटै असल काम गर्नका लागि ख्रीष्ट येशूमा सृजना गरिएका हौं, जुन परमेश्वरले अघिबाटै हामीद्वारा गर्नका लागि तयार गर्नुभएको थियो । त्यसोभए हामीले सम्झनुपर्छ कि हामी उहाँको हातले बनेको हुनुपर्छ। हाम्रो कामको लागि हामीलाई आत्मा दिइएको छ। त्यसैले यो सिकाउने हो। येशू कसरी नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ? कसरी येशू हाम्रो जीवनको सबै क्षेत्रहरूमा चरण-दर-चरण प्रभु हुन सक्नुहुन्छ ? यो सत्यको आत्मा हो, पवित्र आत्मा, जो हामी भित्र वास गर्नुहुन्छ। हामीले बुझ्नुपर्छ । हाम्रो प्रार्थना जीवनमा, हाम्रो प्रस्थान र आगमनमा, र हाम्रा सबै समुदायहरूमा यो लक्ष्य हुनुपर्छ। परमेश्वरको एक कार्य, आत्मा द्वारा एक कार्य। त्यो शिल्पको अर्थ हामी प्रभु येशूले देखाउनुभएको जीवनको आदर्शमा आउनु हो। हस्तशिल्पको रूपमा हाम्रो कामको लागि। वा जे पनि धार्मिकताको लागि हाम्रो जीवनमा आउँछ, त्यो हो, हाम्रो बोली, हाम्रो श्रवण, हाम्रो दृष्टि, जब यो कार्यको लागि आउँछ, यी सबै कार्यहरू हुन्। साथै, हाम्रो पारिवारिक जीवन, मण्डलीको जीवन, र सबै राम्रा चीजहरू जुन हामी बजारमा हुन्छौं। आत्माको नेतृत्वमा जीवनमा, जसमा परमेश्वरको आत्मा बास गर्नुहुन्छ, सबै राम्रा कामहरू हुन्छन्। हामीले यसमा विश्वास गर्नुपर्छ र यसको पूर्णतामा यसलाई स्वीकार गर्नुपर्छ। यसको पूर्णतामा, जब म एक शब्द बोल्छु, यो परमेश्वरको नामको महिमा गर्न हुनुपर्छ । यसले धेरैलाई शान्ति दिनेछ। त्यसैगरी, हामीले पहिले सोचेका क्षेत्रहरूलाई हाम्रो आत्मा र भित्री मानव शक्तिले बलियो बनाउनुपर्छ। त्यसैले हामीले हरेक दिन ठूलो आशा र विश्वासका साथ जिउनुपर्छ। जब यो दिमागमा आउँछ, यो परमेश्वरले चाहेको जस्तो हुनुपर्छ । उपाय, भाइहरू, जे कुराहरू सत्य छन्, जे चीजहरू पूजनीय छन्, जे चीजहरू ठीक छन्, जुन चीजहरू पवित्र छन्, जुन चीजहरू सुखद छन्, जुन चीजहरू सुखद छन्, जुन चीजहरू छन्, ती गुण र प्रशंसाका कुराहरूमा ध्यान दिनुहोस्। प्रेरितले सबै कुरा सोचन आग्रह गर्नुभयो। ख्रीष्टको दिमागलाई हामीले फिलिप्पीको पुस्तकमा पढ्दा बुझ्न सकिन्छ। तपाईंमा ख्रीष्टको छवि होस्। जब मन त्यो स्तरमा पुग्छ, हामी दासको स्तरमा पुग्छौं। आफूलाई दुःख भोग्नुभयो, र मानव रूपमा फेला परेर, आफैलाई नम्र बनाउनुभयो, र मृत्युको बिन्दुसम्म आज्ञाकारी हुनुभयो, हो, क्रुसको मृत्यु। त्यसोभए यो सधैं प्रार्थना हुनुपर्छ कि हामीले यस्तो मनमा विकास गरौं। जब हामी परमेश्वरको उपस्थितिमा छौं, हामीले उहाँको ध्यान गर्नुपर्छ। त्यसोभए जब

हामी आफैलाई समर्पण गर्छौं कि परमेश्वरले उहाँको आत्माद्वारा हामीमा यो काम गर्नुहुन्छ। त्यो काम हामीलाई पूर्ण व्यक्ति बनाउनको लागि गरिएको छ, अर्थात्, हामी उहाँबाट बनेका हौं। र असल कामहरू गर्नको लागि ख्रीष्ट येशूमा सृष्टि गरिएको थियो, जुन परमेश्वरले हामीलाई गर्नको लागि अग्रिम तयार गर्नुभयो। म सधैं भन्छु, कुनै नयाँ कुराको आविष्कार नगर्नुहोस् जब हामी आत्माको नेतृत्वमा हामी वरदान बन्छौं। हाम्रो असल कर्महरू हाम्रै नजानी, परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको काम हाम्रो जीवनबाट निस्कन्छ। हामीमा महिमा भएको छ ताकि यो अरुमा चम्कियोस्। त्यसपछि विश्वासद्वारा मुक्ति वा विश्वासद्वारा क्षमा वा विश्वासद्वारा धर्म र विश्वासद्वारा जीवन। त्यसोभए हामीले ती दुई लक्षणहरूको बारेमा राम्रो ज्ञान हुनुपर्छ। **अब्राहामको जीवनमा पवित्र धर्मशास्त्रले भन्छ कि “अनि तिनले परमप्रभुमाथि विश्वास गरे, र यो तिनको निम्ति धार्मिकता गनियो” (Gen15:6)।** हामीले उत्पत्ति अध्याय पन्ध्रौंमा त्यो औचित्य पहिले देखौं। चौधौं अध्यायमा, सदोमका राजाले पैसा ल्याउँछन्, र सलेमका राजाले रोटी र दाखमद्य ल्याउँछन्। तर त्यहाँ एक विकल्प थियो। स्वतन्त्र इच्छाको हृदयमा, अब्राहामले ख्रीष्टको क्रुस सदोमको राजाको खजाना होइन भनेर बुझे। जब परमेश्वरको प्रधान पुजारीले रोटी र दाखमद्य ल्याउनुहुन्छ, उहाँले ग्रहण गर्नुहुन्छ। उत्पत्तिको पन्ध्रौं अध्यायको छैटौं पद **उहाँले यहोवामा विश्वास गर्नुभयो; र प्रभुले यो कुरालाई उहाँको खातामा न्यायको रूपमा राख्नुभयो(Gen15:6)।** यो क्रुसको दर्शनमा हो कि हामी विश्वासद्वारा पहिले धर्म ठहरिएका छौं। यो एक सुरुवात हो, तर तिनीहरू यहाँ यात्रा गर्दै छन्। धेरै अध्याय पछि, धेरै घटनाहरू भित्र छन्। देह अनुसार बीज हुन्छ, वचन अनुसार बीज जन्मन्छ। परमेश्वरले शरीरको बीज चाहनुहुन्छ। परमेश्वरले यस्तो केही नहोस् भन्ने चाहनुहुन्छ। उहाँ प्रतिज्ञा गरिएको कुराको योग्य हुनुहुन्छ। त्यसकारण अब्राहाम र साराले यो प्रतिज्ञा गरिएको सन्तान कसरी प्राप्त गर्ने भनेर हामी विचार गर्न जाँदैछौं। प्रेरित ले मुख्य रूपमा रोमीहरूलाई पत्रको चौथो अध्याय द्वारा सिकाउने उद्देश्य राखेका थिए। उत्पत्तिको पुस्तक २२ सम्म पुग्दा यो पूरा हुन्छ। अर्थात्, आफ्नो जीवनमा विश्वासद्वारा औचित्यको पूर्ति अर्थात् उसले आफ्नो लागि सबैभन्दा मूल्यवान चीज बलिदान गर्छ। अर्थात् आज्ञाकारिता। उत्पत्तिको पुस्तकको बाईसौं अध्याय 12 पद मा **उहाँले भन्नुभयो, “तेरो हात त्यस केटामाथि नउठा”, र “त्यसलाई केही नगर्। अब मैले थाहा पाएँ तैले परमेश्वरको भय मान्दोरहेछस्, किनकि तेरो छोरो, तेरो एकमात्र छोरोलाई पनि मबाट तैले रोकेर राखिनस”। यसको 16 पदमा, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले आफ्नै नाउँमा शपथ खाएको छु, कि तैले यो काम गरेकोले र तेरो छोरो, अर्थात् तेरो एउटै छोरोलाई पनि मबाट नरोकेकोले म निश्चय नै तँलाई आशिष दिनेछु” (Gen 22:16)।** अनि निश्चय नै म तेरा सन्तानलाई आकाशका ताराहरू र समुद्रका बाणको बालुवाजस्तै गन्नेछु, र तेरा सन्तानले आफ्ना शत्रुहरूका सहरहरू पाउनेछन्: अठारौं पदमा र **“तेरै सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै जातिहरू आशीर्वादी हुनेछन्, किनकि तैले मेरो वचन पालन गरिस।”।** तपाईंहरू सबैले त्यो श्लोक याद गर्नुहुनेछ, हामी निम्न खण्डहरूमा यससँग सम्बन्धित केही श्लोकहरू पढ्न चाहन्छौं। अनि तपाईंको सन्तानद्वारा पृथ्वीका सबै राष्ट्रहरूले आशिष पाउनेछन्, किनभने तपाईंले मेरो आज्ञा पालन गर्नुभएको छ। त्यो हो, आज्ञाकारिता। त्यसपछि, मैले चौथो अध्यायमा उहाँलाई सम्झाएझैं, उसले शरीर अनुसार बीज उत्पादन गर्छ। यो न त विश्वास हो न प्रतिज्ञा। यो प्रतिज्ञा बीज होइन। तिनले निराश भएर पनि विश्वास गरे, किनकि तिम्रा सन्तान यस्तै हुनेछन् भनी प्रतिज्ञाअनुसार उहाँ धेरै राष्ट्रहरूको पिता हुनुहुनेछ। उन्नीसौं श्लोक र एक सय वर्षको उमेरमा आफ्नो मृत शरीरको अवस्था र साराको गर्भको मृत अवस्था थाहा पाएर पनि विश्वासमा कमजोर भएनन्। न त परमेश्वरको प्रतिज्ञामा शंका गर्दै, अविश्वासी भएर, तर विश्वासमा अटल, परमेश्वरको महिमा गर्दै। अनि पक्का हुनुहोस् कि उहाँले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, त्यो पूरा गर्न पनि

सक्षम हुनुहुन्छ। त्यसकारण, यो उहाँको लागि धार्मिकताको रूपमा गनियो। यो एउटा क्षेत्र हो जहाँ परमेश्वरको धार्मिकता उहाँको जीवन द्वारा पूरा हुन्छ। तर यहाँ एक आधारभूत मुद्दा छ। अर्थात्, इजरायलको जन्म अब्राहाम र साराबाट भएको थियो जब तिनीहरू जीवित थिए, तर जब अब्राहाम पुनः उत्पादन गर्न सक्षम थिए। र हामी शरीरमा विश्वासको यो जीवन जिउने प्रयास गर्छौं। एक जनाले बप्तिस्मा लिनुभयो र त्यसपछि तपाईं जीवित हुनुहुन्छ। आजको लागि प्रयास गर्ने एउटै विषय छैन। तर यो पेन्टेकोस्टको प्रारम्भिक दिनहरूमा संघर्ष गरिरहेको थियो र अझै पनि देख्न सकिन्छ र धेरै मानिसहरू संघर्ष गरिरहेका हुन सक्छन्। तिनीहरू किन प्रयास गरिरहेका छन्? बाँच्न, जीवन ल्याउन, वा यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्न, यो एक प्रतिज्ञा हो, विश्वासको जीवन एक प्रतिज्ञा हो, एक पवित्र जीवन एक प्रतिज्ञा हो। जब परमेश्वरको प्रतिज्ञा ख्रीष्टद्वारा हामीलाई दिइन्छ, हामी आफ्नै प्रयासद्वारा यसलाई प्राप्त गर्ने प्रयास गर्नेछौं। तर यदि हामीले यसो गर्यौं भने, इश्माएलका सन्तानहरू बाहिर आउनेछन्। त्यो हो, हामी आदम र हव्वासँग यो जीवन बिताउने प्रयास गर्छौं। भौतिक मानिस पूर्ण रूपमा स्वतन्त्र भएपछि मात्र मर्न सक्छ। हामी हाम्रो विश्वासको बीज हौं, जब एक व्यक्ति पुनः जन्मन्छ, उसको एक एडमिक बच्चा हुन्छ, अर्थात् एडम। आदम हामी मध्ये पहिलो जन्मेका थिए। त्यसोभए समस्या यो छ कि विश्वासको बीज जन्मेपछि जन्मिदैन। आदम बढेर मर्नेछ, अर्थात् बाहिरी मानिसलाई नष्ट गर्नुपर्छ। जति यो घट्दै जान्छ, त्यति नै हामी भित्रको मानिस बढ्दै जान्छ। त्यसोभए हामीले भित्री मानिसको विकासको लागि के आवश्यक छ त्यो दिनुपर्दछ। बाहिरी मानिसको लालसा, कामना र कामना केही होइन। तर मर्न केही समय लाग्छ। त्यो पनि आत्माको हामीलाई सिकाउनु पर्छ कि हामी आत्माको अधीनमा आउने पर्छ। यदि आज्ञाकारी मानिसहरूले यो सिक्न सकेनन् भने, आदम र हव्वा बाँच्नेछन्। यदि कसैले आफ्नो पूर्ण स्वतन्त्रताको लागि प्रयास गर्छ भने, आदमले यो जीवन जिउन कोशिस गर्दछ त्यसैले हामी सक्दैनौं। यो वाचा पूरा गर्न आउनुहोस्। त्यसपछि ऊ मर्नेछ। परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा प्रकट हुने पर्खाइमा हुनुहुन्थ्यो। अब्राहामले अर्को सन्तान जन्माउन सकेनन्। हामीले बुझ्नुपर्छ कि उहाँले यो प्रतिज्ञा पूरा विश्वासका साथ ग्रहण गर्नु भएको छ किनकि हामी यहाँ पढ्छौं कि उहाँले यो संसारको आशा हो भनी खण्डन गर्नुभयो। हामीलाई थाहा छ कि हामीले बच्चा जन्माउनु पर्ने जवाफमा शंका गर्नु हुँदैन। हामी सन्तान जन्माउने आशा गर्छौं तर त्यो उमेर पछि के हुन्छ? आशा सम्भव छैन यदि यो मानव आशा हो त्यसैले हामी देख्छौं कि आशालाई आशाको विरुद्धमा मानिन्छ। दोस्रो आशा परमेश्वरको प्रतिज्ञामा रहेको आशा हो। के तपाईंले बुझ्नुभयो? पहिलो आशा यो मानव हो। यो शरीरमा आशा हो। यो धेरै सरल छ। इश्माएल हुनेछ। तर दोस्रो आशा भनेको प्रतिज्ञामा रहेको आशा हो। यो वचनबाट हामीले प्राप्त गर्ने आशा हो। के यसरी बाँच्न सम्भव छ? हामी सबै आज सामान्य रूपमा भन्छौं कि यस्तो केहि पनि टिक्न सक्दैन। हामी त्यहाँ जाँदा यो सबै सीधा हुनेछ, तर अब्राहामको विश्वास मात्र हामीलाई आउन सक्छ। यसको अनुहारमा, त्यहाँ कुनै आशा छैन तर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। मलाई ख्रीष्टमा सिद्ध बनाउने प्रतिज्ञा छ। म वचन दिन्छु कि उहाँले मलाई आत्माद्वारा अगुवाइ गर्नुहुनेछ। म वचन दिन्छु कि परमेश्वरको वचन ममा जीवित रहनेछ। म पनि प्रतिज्ञा गर्छु कि यो प्रशस्त मात्रामा दिइनेछ। संसारलाई जित्ने वाचा छ, शरीरलाई कूसमा टाँग्ने वाचा छ। यी सबै हाम्रा प्रतिबद्धता हुन्। पर्दा हटेको वाचा छ। त्यो अनुहारले महिमित प्रभु येशूलाई ऐना जस्तै प्रतिबिम्बित गर्न सक्छ। म वचन मार्फत येशूलाई देख्न सक्छु भनी वचन दिन्छु। तब प्रतिज्ञा गरिएको छ कि महिमामाथि महिमा प्रभुको वरदानबाट आउनेछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ। मसँग अनुग्रह र धार्मिकताको प्रशस्तताको प्रतिज्ञा छ। म प्रतिज्ञा गर्छु कि यदि मैले त्यो प्रचुरता हासिल गरें भने, म मेरो धेरैजसो जीवन उहाँको कारण, अर्थात् ख्रीष्टको कारणले बाँच्नेछु। हामी यस्ता धेरै प्रतिज्ञाहरू सोच्दै छौं। त्यो समय

नबिसनुहोस्। अब्राहामले सारालाई देख्दा यो असम्भव छ। किनभने साराको पाठेघर निर्जीव भइसकेको थियो । जब साराले अब्राहामलाई हेरिन्, सय वर्षको उमेरले आफ्नो शरीर गुमाइसकेको थियो। यी दुबैले तपाईंलाई बताउनेछन् कि यो कसरी सम्भव छ, त्यसैले यो मानव दृष्टिकोणबाट असम्भव छ। तर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। बच्चा तिमीसँग एउटा प्रतिज्ञा छ। तिमीसँग प्रतिज्ञा गरिएको बीउ छ। एक अर्थमा, त्यो प्रतिज्ञा तिनीहरूको निष्क्रियताबाट मात्र उत्पन्न हुन सक्छ। यो कुरा कति जनाले बुझेका छन् ? उसले हार मानेन, तर उसले हार मानेन। यस अवधिमा सबैले सुरु गर्दैनन्। त्यसको आवश्यकता नरहेको उनको बनाइ छ । आराम गर्नुहोस्, खानुहोस्, पिउनुहोस् र रमाईलो गर्नुहोस्, यो सोचेर कि तपाईं विश्वासद्वारा धर्मो बन्नुभएको छ र प्रभुले तपाईं सबैलाई ढाक्नुभएको छ, र तपाईं धेरै लामो समयसम्म बाँच्नुहुनेछ। बाइबलले त्यसो भन्दैन। बच्चा, तिम्रो त्यो बूढो मानिस निर्जीव हुनुपर्छ। म प्रेरितहरूमा भन्छु कि आदिम मानिस ख्रीष्टसँग क्रूसमा टाँगिएको थियो। ऊ अब आदिम मानिसको रूपमा बाँच्दैन। ख्रीष्ट ममा बस्नुहुन्छ। म उहाँको आत्मा, सत्यको आत्माद्वारा जिउँछु। तपाईंले अर्कोलाई बाहिर छोड्नु पर्छ। इश्माएल र तिनको दासी, र पुरानो नियमको मासु मात्र बाहिर निकाल्न सम्भव छ। ऊ अब बाँच्न चाहँदैन। न त अविश्वासी भएर परमेश्वरको प्रतिज्ञामा शंका गरेन तर विश्वासमा दृढ भएर परमेश्वरको महिमा गरे। अनि पक्का हुनुहोस् कि उहाँले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, त्यो पूरा गर्न पनि उहाँ सक्षम हुनुहुन्छ। त्यसकारण, यो उहाँको लागि धार्मिकताको रूपमा गनियो। जसरी हामीले रोमी अध्याय चारमा चौबीस र पच्चीस पदहरूमा पढ्छौं, **“तर हाम्रा निम्ति पनि हो। हामी जसले येशू हाम्रा प्रभुलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुहुनेमाथि विश्वास गर्छौं, यो हाम्रा निम्ति पनि गनिनेछ। 25 उहाँ हाम्रा अपराधहरूका निम्ति मारिनुभयो, र हामीलाई धर्मो तुल्याउनलाई जीवित पारिनुभयो” (Roman 4:24-25)**। अब हामी पाँचौं अध्यायबाट पढ्छौं, यो एक जीवन हो। हामी विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिएका छौं। विगतका सबै पापहरू क्षमा हुन्छन्। उहाँले हामीलाई सत्यको आत्मा दिनुभयो। अब जीवन सुरु गर्नुपर्छ। कति जनाले बुझे ? हामी विश्वासको जीवन सुरु गर्दछौं। हामी यात्रामा जाँदैछौं। हामीले बाटोमा धेरै कुराहरू प्रकट गर्न आवश्यक छ। यो जीवन जिउने देखिन्छ। यो हाम्रो जीवनमा व्यावहारिक हुनुपर्छ। त्यसैले निम्न अध्यायहरू धेरै महत्त्वपूर्ण छन्। त्यसपछि पाँचौं अध्यायमा प्रेरितले हामीलाई जीवनका केही क्षेत्रहरूबारे बताउँछन्। यो जीवन पढ्दा धन्य हो। हामीले पहिले पढ्नु पर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण कविता छ। रोमी अध्याय 5 पद 17 **“यदि एउटै मानिसको अपराधले गर्दा त्यस मानिसद्वारा मृत्युले राज्य गन्यो भनेता झन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकताका सिँतैको वरदान पाउनेहरूले एउटै मानिस येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन्”**। के तिमीले पापमा राज्य गर्नेछौं भनी लेखिएको छ? जीवनमा राज गर्ने हो यदि कसैको दोषले मृत्युले राज गर्यो भने, हामीले अरु के पाउने? अनुग्रहको प्रशस्तता र न्यायको वरदान प्रतिज्ञा हो। प्रशस्तता र न्यायको उपहार। तब मात्र हामी उहाँको कारणले जीवनमा अझ बढी शासन गर्न सक्षम हुनेछौं। यसका लागि के गर्ने ? त्यो प्रश्न हो। हामी जो यस अनुग्रह र न्यायले सम्पन्न भएका छौं त्यसको लागि प्रार्थना र बिन्ती गर्नुपर्छ। धन्य धार्मिकताको लागि भोका र तिर्खाउनेहरू, किनकि तिनीहरू तृप्त हुनेछन्। तर भोक लाग्यो भने के हुन्छ? भोक लाग्यो भने तिमी खान्छौं, बसेर प्रार्थना गर्ने ? गएर खाऊ । यदि त्यसो हो भने हामीले यो न्याय पाउनु पर्छ। त्यसोभए हामीले के खाने? के हामीले बसेर प्रार्थना गर्नुपर्छ? गएर खाऊ । यदि त्यसो हो भने हामीले यो न्याय पाउनु पर्छ। त्यसोभए हामीले के खाने? परमेश्वरको वचन निरन्तर खानु पर्छ। जब हामी यसलाई खानाको रूपमा लिन्छौं, यो धार्मिकताको शब्द हो। धार्मिकताको त्यो वचनले हामीलाई धार्मिक रूपमा जिउन बल दिनेछ। जब हामी खान्छौं, यसले हामीलाई स्वास्थ्य दिन्छ, हामीलाई जीवन दिन्छ, हौसला दिन्छ, यहाँ सबै जागेर बसेका छन्। खाएन भने के हुन्छ ?

नत्र उपवास बस्नु पर्छ । नत्र खाना नखाएर थकित हुन्छौं । आध्यात्मिक भोजन यस्तो हो कि हामीले परमेश्वरको वचनलाई जसरी ग्रहण गर्छौं त्यसरी नै ग्रहण गर्नुपर्छ। केही अध्याय मात्र पढ्नुको कुनै अर्थ छैन। कथाको किताब पढ्नुको कुनै अर्थ छैन । धेरै सिद्धान्त सिक्नुको कुनै फाइदा छैन हामीले यसलाई जीवित खानाको रूपमा प्राप्त गर्न आवश्यक छ तब मात्र हामी धार्मिक जीवन बिताउन सक्छौं। यो एउटा कृपा हो कि जब प्रभु येशू मानव रूपमा पृथ्वीमा आउनुभयो, उहाँ अनुग्रह र सत्यले भरिएको यस पृथ्वीमा आउनुभयो। येशूले हामीलाई जीवनको नमुना देखाउनुहुन्छ। हामीलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनको लागि हामीसँग परमेश्वरको अनुग्रह छ, तर हामीलाई विश्वासद्वारा बाँच्नको लागि पनि परमेश्वरको अनुग्रह चाहिन्छ। विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनको लागि थोरै अनुग्रह भए पुग्छ। यसको पहिलो चरणमा, त्यो अनुग्रहले हामीलाई तुरुन्तै छुनेछ, तर विश्वासमा बाँच्न सम्भव छैन। त्यहाँ हामीले प्रशस्त मात्रामा अनुग्रह र न्याय पाउनुपर्दछ। यो कुरा कति जनाले बुझेका छन् ? उहाँकै कारण जीवनमा सबैभन्दा बढी शासन गर्ने उहाँहरू नै हुन्। किनकि यदि उहाँद्वारा शासन गर्नुहुन्छ भने, तिनीहरूले प्रशस्तताको अनुग्रह र धार्मिकताको वरदान प्राप्त गर्नेछन्। सबै भन्दा माथि यो यहाँ धेरै राम्रो उल्लेख गरिएको छ। जब यो पापको कुरा आउँछ, मृत्युले अपराधीको कारणले शासन गर्दछ, र जसले अनुग्रहको प्रशस्तता र धार्मिकताको वरदान प्राप्त गर्दछ तिनीहरू उहाँको कारणले बढी हुन्छन्। यो होइन कि मलाई यो मनपर्दैन कि यसमा पापको लागि ठाउँ छ जब यो भनिन्छ कि जसले अनुग्रह र धार्मिकताको प्रशस्तता प्राप्त गर्दछ यदि तिनीहरूले उहाँको लागि शासन गर्छन् भने सबैभन्दा बढी शासन गर्नेछन्? त्यहाँ पापको लागि कुनै ठाउँ छैन। जसरी हामी अहिले सामान्यतया भन्छौं, पाप यति गाह्रो छ कि यसलाई प्राप्त गर्न धेरै गाह्रो छ। हामी संसारमा बस्छौं अनि त्यहाँ केही श्लोकहरू ल्याइदिन्छन् उसले याद गर्छ कि हामी माटो हौं। किन यो सबै? हामी पापको लागि बहाना लिएर आएका छौं। त्यो यहाँ भनिएको छैन। पापले शासन गर्छ, तर यदि तपाईंले परमेश्वरको अनुग्रह र धार्मिकताको प्रशस्तता प्राप्त गर्नुभयो भने, हे ख्रीष्ट, तपाईंले जीवनको धेरैजसो भागमा शासन गर्नुहुनेछ, ख्रीष्टको मात्र। हामीले विश्वासद्वारा स्वीकार गर्नुपर्छ। मङ्गलोरमा मैले कक्षा दिँदा मैले के व्याख्या गरेँ त्यो मलाई अझै याद छ। तब यहाँको सेवकको एक प्रिय साथी म कहाँ आए र उनले मलाई भने, पास्टरले मलाई यो भर्खरै देखा परेको बताए। मलाई हेर्छ र भन्छ मलाई थाहा छ यो मान्छेले सकेसम्म आफ्नो जीवनमा शासन गर्न गइरहेको छ। यदि त्यसो हो भने, मसँग यो पाप हटाउने शक्ति मसँग छ। जब हामीले अनुग्रह र न्यायको प्रशस्तता प्राप्त गर्छौं, तब हामीले यसलाई खोज्नुपर्छ। यो होइन कि मलाई यो मन पर्दैन। त्यस्तो केहि पनि बचाउन सकिँदैन। केवल विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनु नै पर्याप्त छ। यो मूर्खता हो। परमेश्वरले हामीलाई जीवनमा शासन गर्नको लागि पहिले नै उत्तम दिनुभएको छ। त्यसोभए हामीले यसको सदुपयोग गर्नुपर्छ। रोमियो अध्याय 5 पद 1 **“यसैकारण विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको छ”** । विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएन र त्यहाँ रोकिएर, यदि विश्वासद्वारा मात्र औचित्य पर्याप्त थियो भने, यो चौथो अध्यायको साथ रोकन पर्याप्त हुन्थ्यो। तर यो त्यहाँ समाप्त हुँदैन। विश्वासद्वारा औचित्यले हामीलाई बताउँछ कि यो एक सुरुवात हो। धर्मी ठहराएपछि, हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग मेलमिलापमा छौं। स्तर अर्को शब्द हो। स्तरको सुसमाचार पापलाई के भयो? मानिस परमेश्वरबाट टाढा भएको छ हामी यसलाई पढ्छौं। यशैयाको पुस्तक र अन्य धेरै खण्डहरूबाट टाढा। तर ख्रीष्टको माध्यमबाट उहाँको छुटकाराको माध्यमबाट, रगतद्वारा, उहाँ यस विश्वासद्वारा परमेश्वरसँग मेलमिलाप भयो, जसले विश्वास गरे र स्वीकार गरे, जब उहाँले पापको प्रायश्चित्त गर्नुभयो। यो शान्ति हो। येशू चेलाहरूकहाँ आउनुभयो र भन्नुभयो, "तिमीहरूलाई शान्ति होस् बच्चाहरू।" यो विश्व शान्तिको बारेमा होइन। यही रगत

बोकेर म बुबाकहाँ गएर मेलमिलाप गरेर तिमीलाई स्वर्गमा बस्ने तयारी गरें। म स्तरोन्नति गरेको छु र अब म त्यहाँ जाँदैछु र पवित्र आत्मा पठाउनेछु। त्यो आत्मा अनुसार जिउनुभयो भने पृथ्वीमा भए पनि स्वर्गमा बस्नुहुनेछ। त्यसपछि हामी त्यहाँ जानुपर्छ। । रोमी अध्याय 5, पद 2, **"उहाँद्वारा हामीले यस अनुग्रहमा विश्वासद्वारा प्रवेश पाएका छौं। यस अनुग्रहमा हामी खडा छौं, र परमेश्वरका महिमाको सहभागी हुने हाम्रो आशामा हामी रमाउँछौं"**। (Roman 5:2)। यो अनुग्रहको बाटो हो जसमा हामी खडा छौं, अर्थात् अनुग्रहको बाटोमा। बाइबलले न्याय भनेको बाटो हो, अनुग्रहको बाटो हो, यो विश्वासको बाटो हो। येशूले उसलाई भन्नुभयो, बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ। म बिना बुबाकहाँ कोही पुग्न सक्दैन। त्यसपछि हामी यसरी प्रवेश गर्छौं । हामीले विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउने विश्वासद्वारा यस अनुग्रहद्वारा अनुग्रहद्वारा पहुँच गरेका छौं। हामी भर्खरै चढेका छौं र अब हामीले यात्रा सुरु गर्नुपर्छ। अर्को वाक्य **"उहाँद्वारा हामीले यस अनुग्रहमा विश्वासद्वारा प्रवेश पाएका छौं। यस अनुग्रहमा हामी खडा छौं, र परमेश्वरका महिमाको सहभागी हुने हाम्रो आशामा हामी रमाउँछौं"** । त्यसोभए हामी टाढाको अन्तमा के देख्छौं जब हामी यस्तो देखिन्छौं? परमेश्वरको महिमा भनेको महिमामय प्रभु येशुलाई त्यहाँ सानो रूप मा देख्नु हो यो त शुरुवात मात्र हो हामीले प्रभु येशु महिमा संग बसेको देख्नु पर्छ तब क्रुस फिर्ता आयो। हामी क्रुसको माध्यमबाट यसमा उक्ल्यौं। हामी कहाँ क्रुसमा उक्ल्यौं? यात्रामा । हामी अहिले कहाँ छौं ? महिमित ख्रीष्ट पापको प्रायश्चित पछि महिमाको दाहिने हातमा विराजमान हुनुहुन्छ। त्यो अनुहार हेर्नुपर्छ। **"यसकारण यतिका साक्षीहरूको ठूलो बादलले हामीलाई घेरिराखेको हुनाले, हरकिसिमका बोझा र हामीलाई सजिलैसित अल्झाउने पापलाई पन्छाएर हाम्रा सामुनै राखिदिएको दौड धैर्यसाथ दौडौं"**(Heb 12:1)। लक्ष्य अगाडि बढ्नु हो। **"यसकारण स्वर्गीय बोलावटमा सहभागी भएका पवित्र भाइ हो, हामीले दृढ स्वीकार गरेका प्रेरित तथा प्रधान पूजाहारी येशुलाई विचार गर"**(Heb 3:1)। पिताको दाहिने हातमा विराजमान महिमापूर्ण येशुलाई हेरेर अगाडि यात्रा गर्नुहोस्, येशूको सुनौलो अनुहार जसले तपाईंलाई पूर्ण रूपमा बचाउन सक्नुहुन्छ, येशू जसले तपाईंलाई सिद्ध बनाउन सक्नुहुन्छ। यो कुरा कति जनाले बुझ्नुहुन्छ ? हामी कहाँ झुट बोल्दै छौं? जो खुल्ला ठाउँमा सुत्छन् । कलवरी द्वारा हामी येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा उहाँको कृसीकरणद्वारा धर्मी ठहरिएका छौं, विश्वासद्वारा परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा र हामी अनुग्रहको मार्गमा प्रवेश गर्छौं। यो यहाँ टुङ्गिदैन, यात्रा अब सुरु हुन्छ। पहिलो चरण हाम्रो लागि सजिलो थियो। हामी त्यो भागमा चढ्यौं। तर अब हामी हाम्रो जीवन अध्ययन गर्न जाँदैछौं। महिमाको आशामा परमेश्वरको प्रशंसा गर। यदि हामी साँच्चै यो बाटोमा छौं भने हामीसँग यो धेरै आशा हुनेछ। यसबाट हाम्रो आशा सुरु हुन्छ, हामीले थोरै पाउँछौं र त्यसपछि हामी प्रगतिशील सोचका साथ अगाडि बढ्दै जाँदा यसले हामीलाई अलि बढी प्रकट गर्न थाल्छ। जब हामी यसको उच्चतम बिन्दुमा पुग्छौं, हामी त्यो अनुहारबाट हाम्रो आँखा हटाउँदैनौं। त्यो हो **"हामी सबै घुम्टो हटाइएको मुहारले प्रभुको महिमा प्रतिबिम्बित गर्दछौं, अनि एउटा महिमादेखि अर्को महिमातिर उक्लँदै उहाँको रूपमा बदलिँदै जान्छौं। परमप्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ"**(2cor3:18)। त्यसैले जब हामी हाम्रो आउने र जानेमा परमेश्वरको अगाडि हुन्छौं, हामी सबै यस महिमित प्रभुको ध्यानमा बस्छौं। र त्यसपछि प्रशंसा हाम्रो प्रशंसा हो। यो बूढो मान्छे को प्रशंसा गर्न को लागि न संसार मा न हाम्रो मा, यो तयार हुनु र तयार हुनु ठीक छ। हामी प्रशंसा गर्दैनौं। हाम्रो श्रीमती र बच्चाहरु को लागि एक ठाउँ छ। हामी प्रशंसा गर्दैनौं। । त्यसैले प्रेरितले भने, **"हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रुस बाहेक अरु कुनै पनि कुरामाथि घमण्ड गर्ने कुरा मदेखि दूर रहोस्, जसद्वारा मचाहिँ संसारको लेखि, र संसार मेरो लेखि क्रुसमा झुण्ड्याइएको छ(Galati 6:14)"**। उहाँ यसको एक हिस्सा हुनुहुन्छ। हाम्रो कृसीकरण त्यो क्रस

द्वारा छ। तब मात्र हामी यो प्रशंसामा आउन सकौं। संसारले धेरै प्रशंसा गर्नेछ। त्यसैले भनिन्छ संसार र संसारमा जे छ त्यसलाई माया नगर। रोमी अध्याय 5, पद 3 र 4 "यति मात्र होइन, तर हामी आफ्नो सङ्कष्टमा रमाउँछौं, यो जानेर कि सङ्कष्टले सहनशीलता उत्पन्न गराउँछ 4.सहनशीलताले चरित्र, र चरित्रले आशा उत्पन्न गराउँछ" त्यसैले जीवनको यो यात्रामा अझै पनि ईश्वरका प्रक्रियाहरू छन्। यो सबै माटो जस्तै देखिन्छ, सुन खानी मा अयस्क जस्तै। नत्र त्यस भित्र सुन भेटिनेछैन। त्यो के हो? केवल माटो। यो लामो प्रक्रिया हो। जब त्यो प्रक्रिया पूरा हुन्छ, एउटा सानो रातो रङ देखिन्छ। फिल्टर गर्दा केही छैन। यो ठूलो ब्यारेल हो। यहाँ र त्यहाँ भित्र सुन छ। तर जब तपाईं यो सबै सफा गर्नुहुन्छ, तपाईं एकदम थोरै पाउनुहुन्छ। यसपछि अग्नि परिक्षा हुन्छ, यो सुन जस्तै पग्लिन्छ र बाहिर निकालिन्छ। हामीले भनेझैं, जब हामी यहाँ चढ्छौं, हामी हाम्रो विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छौं। सोच्दै, हेर्दै र हेर्दै। एक ठूलो समूह यसरी भुइँमा बसेको । कारण अज्ञात छ। यी सत्यहरू जान्न सकिँदैन। त्यसैले हामीले सिर्जना गर्ने ठाउँ यही हो। हामीलाई शुद्ध गर्नुहोस्। त्यसोभए जब हामी पढ्छौं त्यहाँ दुःख र सहिष्णुता छ, त्यहाँ दुःख वर्णन गर्न कुनै शब्दहरू छैनन्। त्यो हो, जब हामी यो बाटोमा जान्छौं, हामी देख्छौं कि परमेश्वरले हाम्रो परीक्षा लिइरहनुभएको छ। हामीले जेम्सलाई पत्रमा यसलाई अलि बढी स्पष्ट रूपमा पढ्यौं। त्यसपछि हामी जेम्सको पत्रमा पढ्छौं कि पीडा सहनु पर्छ। अर्थात्, हामी त्यहाँ पढ्छौं कि जीवनमा हामीले सामना गर्ने धेरै परीक्षाहरूबाट स्थायित्वले स्थिरता सिर्जना गर्छ र प्रतिकूलतामा पनि कदर गर्छौं। त्यहाँ हामी पढ्छौं कि लगनशीलता भनेको काम हो जसद्वारा हामी सिद्ध र सिद्ध बन्छौं। त्यसोभए के कसैलाई धैर्य वा सहनशीलता शब्दको अर्थ थाहा छ? सहिष्णुता तत्परता। तयारी ? सिद्धान्त भनेको आफूले विश्वास गरेको कुरालाई पछ्याउने व्यक्ति हो। त्यो सिद्धान्त हो। हाम्रो देशमा पहिले सिद्धहरू थिए, कतिपय मान्यताहरू छन्, जसलाई तिनीहरूले विश्वास गर्छन्। त्यसमा बस्नेहरू नै हुन्। ती कागजातहरू कहिलेकाहीं एक विशेष उद्देश्यको लागि अभ्यास गरिन्छ। कुनै चर्चले देखेछ, वा उसले केही क्षेत्रहरू देखेछ, यदि उसले त्यो गर्न चाहन्छ भने, ऊ केवल एक सिद्ध बन्न सक्छ। त्यसैले यहाँ शब्दहरू छन्। त्यो हो, जब परमेश्वरले हामीलाई बोलाउनुहुन्छ, उहाँले निश्चित उद्देश्यहरू छन्। उहाँका उद्देश्यहरू छन्। त्यसैले ती लक्ष्यहरूमा पुग्ने हो भने हामी सिद्ध बन्नैपर्छ। जीवनलाई घृणा गर्ने र वीणा संगै गाउने सिद्ध नायक हो भने सिद्धहरूले मात्र गाउन सक्छन्। नत्र गाउने समाप्त हुनेछ। तब यो जीवनको बाटो हो तर तिनीहरूले आफैले यो पत्ता लगाउनु पर्छ। म मेरो जीवनलाई सकेसम्म राम्ररी जान्दछु। यो साँचो हो कि यो पहिले नै लेखिएको छ। यो प्रक्रिया द्वारा हामी परमेश्वर ले चाहने चरित्र बन्न सक्छौं। उसले इजिप्टबाट आफ्नो झुम्का र हार ल्यायो। सुन, चाँदी र इजिप्टियन मूर्तिकलाहरू। यी रूपहरू बेसेल, ओहल्या, अझै पग्लने आत्माले भरिएका छन्। तिनीहरूसँग काम गर्नेहरूले परमेश्वरको उदाहरणमा एक निर्माण गर्नेछन्। हामी जान्दछौं कानून र अनुग्रह, र सुनले बनेका करुबहरू। सबै थिए। यद्यपि यो पग्लिनु पर्छ। आगोमा। तब मात्र यसलाई अलग गर्न सकिन्छ। जब यो भन्छ, यो मोशा भन्दा फरक छ भनिन्छ। मोडेलको लागि, हामीसँग इजिप्टियनहरूका मिस्त्रीहरू हुनेछन्। हामी संसारबाट यहाँ आएका हौं। तब स्वरूप पहिलेको जस्तै बन्छ, विश्वासले हामी भित्र केही काम भएको छ। तर रूप, हाम्रो मन, हाम्रा इच्छाहरू, हाम्रा भावनाहरू, हाम्रो शरीरका अंगहरू सबै येशूले निर्धारित गर्नुभएको ढाँचामा बनेको हुनुपर्छ। हामी ख्रीष्टको मनमा हुनुपर्छ। हामी ख्रीष्टको इच्छा अनुसार हुनुपर्छ। परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न र उहाँको काम पूरा गर्न ख्रीष्ट यस पृथ्वीमा बाँच्नुभएझैं हामी हुनुपर्छ। हामी ख्रीष्टको त्यो छविप्रति हुनुपर्छ। मन्दिरका लागि ज्यान दिन तयार छन् । यस भवनलाई भत्काउनुहोस् किनभने हामी यसबाट नयाँ निर्माण गर्न लागेका छौं र हामीले परमेश्वरको हातमा गर्नुपर्छ। भत्काउनुपर्छ भन्छौं । मैले त्यसै भनेको छु । स्थानीय भाषामा भन्नु पर्छ। तर यी बाइबलका

शब्दहरू हुन्। अलिकति पनि तोड्न नछोड्नुहोस्। म त्यो नयाँ सिर्जना बन्न चाहन्छु। त्यसोभए हामी त्यो वास्तविक स्थानमा जानुपर्छ। जब हामीले वचनको सत्यता बुझौं, हाम्रो प्रार्थना कोठा वास्तविक कार्य क्षेत्र हुनुपर्छ। संसारलाई दिन माग्न समय खेर फाल्नुको सट्टा, हामी परमेश्वरको इच्छा अनुसार हुने कामको केन्द्रमा हुनुपर्छ। पवित्र त्यहाँ हाम्रो प्रार्थना कोठामा आउने पर्छ। जब उहाँले हाम्रो जोस र हाम्रो जोस देख्नुहुन्छ, पवित्र तल आउने पर्छ। अब्राहामकहाँ आए। जब परमात्माले तिमीलाई तल आउन भन्नुहुन्छ, तिमी भित्र जाने विचार आउँछ, तल आउन आवश्यक छैन। किनभने परमेश्वरको उपस्थिति हामीमाथि आउनेछ र त्यो उपस्थितिबाट तपाईं शुद्ध हुनुहुनेछ। तलको सूची हेर्न तलको लिङ्कमा क्लिक गर्नुहोस्। जब यो शुद्धीकरण को लागी आउँछ, **sanctify** अंग्रेजी मा बोलिने शब्द हो। हामी पवित्र हुनेछौं। तब हाम्रो भित्री जलन, हाम्रो एकाग्रता, हाम्रो मनको तयारी सबै आवश्यक हुन्छ। त्यो संकल्पलाई मनमा लिएर येशू यरूशलेमको यात्रा गर्नुहुन्छ। यो अस्थायी जीवन होइन, यो केवल बुबालाई मद्दत गर्ने कुरा हो। राजा भएर शासन गर्ने हाम्रो रोजाइ हो। यो स्वर्गीय बन्न को लागी छनोट हो। हामीले ती आध्यात्मिक सत्यहरू आफै भित्र लगानी गर्नुपर्छ। जब हामी भित्रको देहधारीलाई हेर्छौं, यो केवल फरक हुन सक्छ किनभने मेरो आह्वान पृथ्वीको आह्वान होइन, मेरो आह्वान स्वर्गको आह्वान हो। त्यो चेतना हामीमा आउनु पर्छ। दुःखमा प्रशंसा हुनुपर्छ। आशा हराएको छैन। आशा हराएको छैन। किनभने हामीलाई थाहा छ कि यो हामीलाई उहाँको सिद्धतामा डोर्याउनको लागि प्रभुको परीक्षामा राख्नको लागि भइरहेको छ। त्यो आशा के हो? परमेश्वरको महिमाको आशा हामीसँग यो आश्वासन छ कि त्यो आशाले हामीलाई परमेश्वरको महिमामा ल्याउनेछ। रोमी अध्याय 5, पद 5 **“र आशाले हामीलाई निराशा गराउँदैन, किनकि हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयमा खन्याइएको छ”** । यसको मतलब परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याइएको छ। किन राखिएको छ ? म तिमीलाई एक वाक्यले प्रमाणित गर्न सक्छु। रोमी अध्याय 8, पद **पैंतीसौं पढ्नुहोस्। “कसले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्ने? के सडकप्टले, अथवा दुःखले, वा खैदोले, वा अनिकालले, वा नग्नताले, अथवा खतराले वा तरवारले”** ? जसरी लेखिएको छ, 'तिमीहरूको लागि हामी दिनभरि मारिन्छौं। हामी मार्नका लागि भेडाहरू जस्तै गनिएका छौं। तर यी सबै कुराहरूमा हामीलाई प्रेम गर्नुहुने उहाँद्वारा हामी विजयीहरू भन्दा बढी हौं। किनकि म पक्का छु कि न मृत्यु, न जीवन, न स्वर्गदूतहरू, न राज्यहरू, न वर्तमान, न भविष्य, न शक्तिहरू, न उचाइ, न गहिराइ, न अन्य कुनै सृष्टिले हामीलाई ख्रीष्टमा रहेको परमेश्वरको प्रेमबाट अलग गर्नेछ। येशू हाम्रो प्रभु हो, अलग गर्न सक्नुहुन्छ कति जनाले बुझे ? तब यसको लागि हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको प्रेम दिइएको छ। संसारमा सबै कुरा हाम्रो लागि असम्भव छैन, मुख्य प्रेरितहरू जस्तै। मलाई यो प्रेमबाट अलग गर्न, मलाई विश्वास छ कि कुनै शक्तिले मलाई यो आशाबाट अलग गर्न सक्दैन। त्यसोभए जब हामी यस प्रक्रियामा पीडाबाट आउँछौं, आशा हराउँदैन। किनभने हामीलाई दिइएको पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याइएको छ। कुनै शक्तिले हामीलाई परमेश्वरको त्यो प्रेमबाट अलग गर्न सक्दैन। छलको आत्माले आत्मालाई संसारमा तान्नु सम्भव छैन। कारण के हो? परमेश्वरको प्रेम पवित्र आत्माद्वारा हाम्रो हृदयमा खन्याइन्छ। रोमी अध्याय ५ पद ९. **“यसकारण उहाँको रगतद्वारा धर्मो ठहरिएका हुनाले झन् बढी हामी परमेश्वरको क्रोधबाट उहाँद्वारा बचाइनेछौं”** सबैले ध्यान दिऔं । आफ्नो रगतले न्याय पाए पछि। त्यस पछि केही छ कि ? वा यो जायज छ? जीवन सकियो ? मलाई थाहा छैन। तब हामी पढ्छौं कि हामी विश्वासद्वारा धर्मो ठहरिएका छौं, र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग शान्तिमा छौं। यहाँ नवौं पदमा रोमीहरूलाई पत्रको पाँचौं अध्याय छ। त्यसोभए अब हामी उहाँको रगतद्वारा धर्मो ठहरिएका छौं, हामी उहाँको क्रोधबाट कतिको बच्नेछौं? के तपाईं यस

पछि रिसाउनुहुन्छ? त्यहाँ छ। यदि तपाईं येशू ख्रीष्टद्वारा बाँच्नुहुन्न भने, त्यहाँ क्रोध छ। यो फेरि पाप हो। हामी दुई पदहरू पढ्न जाँदैछौं जुन परमेश्वरको वचनमा धेरै स्पष्ट छन्। एउटा हामी पढ्छौं। यदि हामी येशूद्वारा बाँच्दैनौं, र हामी येशूद्वारा बाँच्छौं भने, उहाँले सत्यको आत्मा, जो येशूको आत्मा हुनुहुन्छ, बोल्दा उहाँ क्रोधबाट कतिको बच्न सक्नुहुन्छ? कति जनाले त्यो पद बुझे ? रोमी अध्याय 5 पद 10, **“किनकि हामी शत्रु छँदै उहाँका पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको थियो भने, झन बढी अब उहाँसँगै मिलाप भएका हुनाले ख्रीष्टको जीवनद्वारा हामी बचाइनेछौं”** । त्यहाँ टिक्दैन। स्तर माथि धन्यवाद हल्लेलुयाह अब म बाँच्न जाँदैछु। जस्तै म चाहन्छु। परमेश्वरले सबै गर्नुभयो। यो सकियो। अब मैले पूरा गर्नुपर्छ। यदि तपाईं येशूद्वारा बाँच्नुभएन भने, यदि तपाईं वचनको आज्ञाहरूद्वारा बाँच्नुहुन्न भने तपाईं समाप्त हुनुहुनेछ। तर यो अर्को परिमार्जन हो। येशू पिताको इच्छाको समाप्त उत्पादनको रूपमा समाप्त हुनुभयो। तर यो कुरा कसैले बुझ्दैन। येशूले पृथ्वीलाई जे गर्न आज्ञा दिनुभएको थियो त्यही गर्नुभयो। अहिले आधा भयो। अब स्वर्गमा प्रक्रिया छ। यो कुरा कति जनाले बुझ्नुहुन्छ ? जब हामीलाई पृथ्वीमा काम गर्न बोलाइन्छ, हामी पापबाट मुक्त हुन्छौं, आदम र हव्वासग धेरै क्षेत्रहरू छन्। एक जना मानिसले आदमलाई कलभरीको क्रुसमा टांगे। उहाँले आफ्नो शरीरमा हाम्रा दुईवटा पाप बोक्नुभयो र हामी सबैलाई क्षमा दिनुभयो। धैर्य रगतले यो सम्भव भएको हो। अनि यो रगत देखेर हाम्रो रगतमा धेरै अधिकार छ। यो नयाँ नियमको रगतले हो कि कोही पनि परम पवित्रमा प्रवेश गर्न सक्छ। यो शब्द रगतले निस्कन्छ। यस्तो नयाँ कानून हामी भित्र छ, त्यसैले रगत धेरै क्षेत्र छन्। यसबाहेक, उसले आफ्नो शरीरको पर्दा च्यात्यो र हाम्रो लागि जीवनको नयाँ तरिका स्थापित गर्यो। त्यसैले उहाँले गर्नुहुने यो पृथ्वीमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण सेवकाई हो। साथै, बुबा प्रकट भयो। हामीलाई सल्लाह दिनुभयो। उहाँले हामीलाई जीवनको नमूना देखाउनुभयो। यी सबै काम पृथ्वीमा हाम्रा लागि हुन्। अब हामीलाई स्वर्ग बनाउनुहोस्। यदि तपाईं स्वर्गीय हुन चाहनुहुन्छ भने, पुनरुत्थान पार्थिव कार्य हो। तर प्रायश्चित्त भनेको स्वर्गमा हुने कार्य हो। किनकी हामी प्रधान पुजारी वा महान ईश्वरकहाँ जानुपर्छ, रगत लिएर सिंहासनमा जानुपर्छ। त्यसपछि स्वर्गमा सबैभन्दा छिटो कुरा हाम्रो लागि पवित्र आत्मा पठाउनु हो। किन? त्यस महिमामा प्रभुसँग जोडिन। यस पवित्र आत्मामा नबस्नेहरूलाई के हुन्छ मलाई थाहा छैन। धेरै वर्ष यसरी नै बसें। सबै बेकार भयो, कतिले बुझे र ? जब म यी सबै भन्छु, मेरो आत्मा यसरी विचलित हुन्छ। कुनै पनि समय। हामी सधैं क्रस भन्न सक्दैनौं। परमेश्वरका सन्तान। क्रुस पछि गर्न को लागी एक महान काम छ। पुनरुत्थान क्रुस पछि छ। जब हामी पुनरुत्थान पछि स्वर्गमा जान्छौं, पवित्र आत्मा हामीमा दिइन्छ। उसले स्वर्ग जानु पर्छ। तिमी त्यहाँ प्रधान पुजारी भएर बस्न सक्छौं, त्यो सबैभन्दा ठूलो पद हो। शरीरको रूपमा यस धर्तीमा आएर यहाँ सबै दुष्कर्महरू पूरा गरे र यहाँ गरेका सबै नराम्रा कामहरू खराब हुन्। पापमा परेका सबैलाई बचाउनको लागि यी सबै पापहरू हटाउने प्रभु यहाँ हुनुहुन्छ। यो धेरै नराम्रो काम हो। तर अब उहाँ पिताको दाहिने हातपट्टि स्वर्गमा विराजमान हुनुभएकोले, उहाँले स्वर्गमा भएका कामहरू गर्नुहुन्छ। उहाँ हाम्रो लागि स्वर्ग बनाउन काम गर्नुहुन्छ। यदि तपाईं यसलाई सही गर्दै हुनुहुन्छ भने, तपाईं अब पछाडि फर्केर हेर्दै अगाडि बढ्नुहुन्न। महिमाको यात्रा येशूलाई हेर्दै, विश्वासको नेता र समापनकर्ता धेरै छोराहरूलाई महिमाको लागि नेतृत्व गर्दै, स्वर्गमा बसेर हाम्रा प्रभुले यही गरिरहनुभएको छ। त्यसोभए उसको रगतले, किनभने शत्रुताको अवस्थामा, उहाँको छोराको मृत्युद्वारा हामी परमेश्वरसँग मेलमिलापमा छौं, त्यसोभए उहाँको जीवनको कारणले हाम्रो मेलमिलाप भयो भने, हामी किन बचाउन सक्दैनौं? हामीले त्यो जीवन जिउँदैनौं भने के हुन्छ? यो एउटा ठूलो प्रश्न चिन्ह हो, होइन र? उनीहरूले मात्र यो बुझ्न आवश्यक छ। तपाईं येशूको जीवन कसरी प्राप्त गर्नुहुन्छ? शब्द। कसले जित्ला? पवित्र आत्मा। जाँदा र आउँदा सबै

सामुहिक छन्। त्यसैले अब म के गरुं ? म पवित्र आत्मालाई सोध्दैन, म प्रभुलाई सोध्छु। हे प्रभु, मलाई यो प्रकट गर्नुहोस्। त्यो भित्री आवाज धेरै शक्तिशाली छ। यदि हामीले यो हासिल गर्न सक्छौं भने, हाम्रा धेरै समस्याहरू समाधान हुनेछन्। त्यसपछि यो वचन उहाँको जीवन द्वारा हामीलाई प्रकट हुनेछ। शब्द जीवन हो, शब्द मात्र होइन। अमिलो शब्द होइन। उत्सव शब्द होइन। विज्ञान अध्ययनको लागि शब्द होइन। हामीले चाहेको जीवनको शब्द यही हो। यदि भित्र जीवन छ भने, परमेश्वरका बच्चाहरू प्रचार गर्न र सिकाउन आउनेछन्। जब परमेश्वरको समय आउँछ, सम्पूर्ण जीवन बित्नेछ। यो शब्द जीवित हुनेछ। कसम खाएर मात्र होइन। उहाँमा जीवन छ, उहाँमा मुक्ति छ, उहाँले अन्धाका आँखा खोल्नुहुनेछ, यो बाटो हो जसले कसैलाई अनन्ततातर्फ लैजान्छ। तिनीहरूले यसको पहिलो सन्देश पाउनेछन्। तिनीहरूले यसको सन्देशहरू प्राप्त गरिरहनेछन्। त्यसोभए उहाँमा कति धेरै जीवन हुनेछ, त्यो उसले बाँच्नेछ। उहाँको क्रोधबाट अझै कति बच्ने होला! उहाँको क्रोधबाट कति धेरै बचाइनेछ! ती दुई पदहरूलाई समालुहोस्, 1 यूहन्नाको अध्याय 4 पद 10 हो, **“प्रेम यसैमा छ, कि हामीले परमेश्वरलाई प्रेम गरेका होइना, तर उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, र हाम्रा पापको प्रायश्चित हुनका निम्ति आफ्ना पुत्र पठाउनुभयो।”**(1John4:10)। सबैले यो स्वीकार्छन् र कसैलाई सिकाउनु पर्दैन। अर्थात्, जसले आफ्नो छोरालाई हाम्रा पापहरूको प्रायश्चित गर्न पठाउनुभयो, त्यो साँचो प्रेम हो। हामी हाम्रा पापहरूको समाधान होइना, हामी पढ्छौं कि यो हाम्रो काम होइन। यो येशू ख्रीष्टद्वारा गरिएको हो तर यदि तपाईं यसलाई विश्वास गर्नुहुन्छ भने, तपाईं अर्को पदलाई पनि विश्वास गर्नुपर्छ। 1 यूहन्नाको चौथो अध्याय नवौं पद **“परमेश्वरको प्रेम हाम्रा माझमा यसरी प्रकट भयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र संसारमा पठाउनुभयो, ताकि उहाँद्वारा हामी जिउन सकौं।”**(1John4:9)। त्यसपछि प्रेमले हामीलाई दुई आयामहरूमा देखाउँछ। एउटा हाम्रो पापको प्रायश्चित हो, येशू ख्रीष्टद्वारा पापको क्षमा। अर्को वाचा प्राप्त भएमा त्यहाँ नरोक्नुहोस्। त्यो के हो ? किनकि परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर अनन्त जीवन पाओस्। यो हाम्रो प्रतिज्ञा हो। तपाईंले आशाको विपरीतमा विश्वास गर्नुपर्छ। कुनै प्रश्न सोधिएको छैन। यदि तपाईं येशू ख्रीष्टद्वारा पापहरूको क्षमामा विश्वास गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले विश्वासद्वारा येशू ख्रीष्टको जीवन पनि जिउनुपर्छ। यदि तपाईं यसलाई विश्वास गर्न सक्नुहुन्न भने, यदि म यसलाई विश्वास गर्न सकिदिन भने मलाई शंका छ कि पहिलो विश्वास सत्य हो। जो कोहीले मलाई येशू ख्रीष्टको रगतद्वारा मुक्तिदाता भन्न सक्छ। यदि हामी यसलाई विश्वास गर्छौं, यदि यो हाम्रो जीवनमा एक वास्तविकता हो भने, हामी पक्कै पनि त्यसमा बाँच्दछौं। वा हाम्रो प्रतिज्ञा उहाँको आत्मा, सत्यको आत्माद्वारा बाँच्ने जीवन हो। मलाई यो प्राप्त गर्न आवश्यक छ। मैले यो श्लोक पढ्नु पर्छ र परमेश्वरद्वारा यसलाई पढ्नुपर्छ, पवित्र मलाई सम्झाएर ब्युँझने मेरो वाचा हो। यो मध्यस्थता प्रार्थना धेरै भविष्यसूचक पुस्तकहरूमा पाइन्छ। हामीले यसरी सम्झाउनु पर्छ। त्यहाँ लेखन धेरै गाह्रो छ। के परमेश्वर बिर्सनुहुन्छ? मलाई थाहा छैन। परमेश्वरको कुनै विस्मृति छैन। परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जब उहाँको बच्चा उहाँको लागि भिख माग्छ र ढकढक्याउछ, त्यहाँ परमेश्वरले कार्य गर्न सक्नुहुन्छ। यहाँ परमात्माको काम गर्न हाम्रो हृदयका ढोकाहरू खोलिएका छन्। पाँचौं अध्यायमा आउनुहोस्। यहाँ हामीले त्यो अनुपम अभ्यास जताततै पाउँछौं। अर्थात्, रोमी अध्याय पाँचको पन्ध्रौं पदमा जस्तो अपराधको अवस्था, अनुग्रहको वरदानको होइन, किनभने जब एक व्यक्तिको अपराधले धेरैलाई मार्यो, परमेश्वरको अनुग्रह र उहाँको वरदान एउटै मानिस अर्थात् येशूको थियो। ख्रीष्टको अनुग्रहले भएको पक्कै पनि धेरै मानिसहरूलाई धेरै भयो। अलि धेरै भयो कि ? अधिकतम। यति धेरै अनुग्रह कसरी प्राप्त हुन्छ? हामी यहाँ बस्न सक्दैनौं भन्छौं। अलिकति

कृपा गर अनि जति पाप गरे पनि मलाई स्वर्गमा लैजान्छौं। परमेश्वरका सन्तान होइनन्। त्यहाँ एउटा क्षेत्र छ जहाँ हामी अनुग्रहमा छौं। अनुग्रह असीम छ। त्यसपछि अनुग्रहको उपहार धेरैको लागि धेरै भएको छ। रोमी अध्याय ५, पद 16-17 “सित्तैको वरदानचाहिँ त्यस एक जना मानिसको पापको नतीजाजस्तै होइन। किनकि एउटा अपराधको इन्साफले दण्डको आज्ञा ल्यायो, तर धेरै अपराधका पछि आउने सित्तैको वरदानले निर्दोषीकरण ल्याउँछ। 17 यदि एउटै मानिसको अपराधले गर्दा त्यस मानिसद्वारा मृत्युले राज्य गन्यो भनेता झन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकताका सित्तैको वरदान पाउनेहरूले एउटै मानिस येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन्”। त्यसपछि हामीलाई थाहा छ हामीलाई त्यहाँ के देखाउँदैछ। हामी सामान्यतया पापलाई महान् देख्छौं। मलाई त्यो पापबाट मुक्त हुन गाह्रो छ। परमेश्वर सबै जान्दछन्। हाम्रो कमजोरीलाई समर्थन गर्दछ। यो सबै सत्य हो तर के हामीले यो माग्यौं? यो खण्ड कतिवटा नाम पढ्छ? अर्थात्, धेरै ठाउँमा लेखिएको छ कि अनुग्रह र पाप एउटै होइनन्। अर्थात्, अनुग्रहमा कहिलेकाहीँ बच्चाहरूको पापहरू हटाउने शक्ति हुन्छ। पाप र अनुग्रह एउटै कुरा होइनन्। मलाई थाहा छ कि पापको नियम छ। पापमा शक्ति छ। तर मेरो कृपा त्यो भन्दा ठूलो छ। अत्यधिक प्रयोग गरिन्छ। हामीलाई थाहा छ कि प्रेरित पावलले आफैँलाई आफ्नो शरीरमा खंजर दिए ताकि उसले आफ्नो प्रकाशको अत्यधिकतामा गर्व नगरोस्। उसलाई छुरा हाल्न एउटा दूत दिइएको छ। शैतानको दूतलाई छुरा प्रहार गर्ने मौका दिनु एकदमै गाह्रो अवस्था हो। प्रेरितले यसलाई हटाउनको लागि तीन पटक प्रार्थना गर्नुभयो, तर जवाफ दुई कोरिन्थी अध्याय १२ नवौं पदमा दिइएको थियो “तर मलाई उहाँले भन्नुभयो, “मेरो अनुग्रह तेरो निम्ति पर्याप्त छ, किनभने मेरो शक्ति दुर्बलतामा नै सिद्ध हुन्छ।” यसकारण ख्रीष्टको शक्ति ममा वास गरोस् भनेर म बरु मेरो दुर्बलतामा बढी खुशीसाथ गर्व गर्नेछु।” (2 Cor 12:9)। हामीले त्यो परी परिवर्तन भएको देख्दैनौं। तर प्रभु भन्नुहुन्छ, हे मेरो बच्चा, मेरो अनुग्रह तिम्रो लागि पर्याप्त छ। तपाईं जस्तोसुकै परिस्थितिमा हुनुहुन्छ त्यसलाई पार गर्ने कृपा मसँग छ र त्यसलाई पार गर्न दृढतापूर्वक उभिन्छु। त्यसकारण हामीले अनुग्रहको लागि भिख माग्नुपर्छ। हामीले यसलाई आत्मविश्वासका साथ लिनुपर्छ। यो कुनै सानो उपकार होइन। यो त्यस्तो क्षेत्र होइन जुन विश्वासद्वारा न्यायी हुन सक्छ। जीवनमा सर्वोच्च शासन गर्नको लागि हामीले विश्वास र अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्दछ। त्यो अनुग्रहको पूर्णतामा, येशू अनुग्रह र सत्यले भरिनु भयो। म समय समयमा मेरो बुबालाई यस बारे प्रार्थना गर्छु। यदि दया र सत्यले भरिएको यो धर्तीमा छोरा पठाइयो भने, यदि तपाईंले मलाई आफ्नो महिमामा आफ्नो छोरा हुन चुन्नुभएको छ भने, म यसमा समृद्धि चाहन्छु, अब्बा । तब परमेश्वरसँगको हाम्रो कुराकानी सधैं राम्रो हुन्छ। फेलोशिप तब हुन्छ जब हामी यी प्रतिज्ञाहरूलाई पक्रन्छौं र आशाको विपरीत विश्वास गरेर त्यो आशामा आउँछौं। अनुग्रह प्रशस्त हुन्छ जब त्यो फेलोशिप चल्ल थाल्छ। त्यहाँ कुनै शैतान पुग्न सक्दैन। 1 यूहन्नाको 5 अध्याय 18 पद हामी जान्दछौं कि “परमेश्वरबाट उत्पन्न भएको कसैले पनि पाप गरिरहँदैन, तर परमेश्वरका पुत्रले त्यसलाई सुरक्षित राख्नुहुन्छ, र दुष्टले त्यसलाई छुँदैन”(1 John 5:18)। परमेश्वरका सन्तानहरूलाई सर्प, बिच्छी र शत्रुको सबै शक्तिलाई कुचल्ने शक्ति दिइएको छ। जब ऊ अनुग्रहको प्रशस्ततामा बाँच्छ, जब ऊ धार्मिकताको प्रशस्ततामा बाँच्छ, जब ऊ प्रशस्त शब्दमा बाँच्छ, जब ऊ आफ्नो जीवनको प्रशस्ततामा बाँच्छ, शत्रु नजिक आउन सक्दैन। परमेश्वरका बच्चाहरू, जब म प्रायः ती क्षेत्रहरूको बारेमा सोच्दछु, समृद्धिको कुरा आउँदा यहाँ ठूलो घेरा छ। हामी आत्माको ठूलो घेराले घेरिएका छौं, म तपाईंलाई एउटा अनुभव बताउन सक्छु। जब सबैजना आत्माको साथ प्रार्थना गरिरहेका थिए, कोही मसँग रुँदै आयो र भन्यो। मैले बप्तिस्मा लिएँ तर मैले यो गुमाएँ र म यसलाई फिर्ता लिन चाहन्छु। मैले उनलाई उपवास र प्रार्थना गर्न भनें। त्यस दिन साँझको

उपासनामा परमेश्वरको पवित्र आत्मा धेरै शक्तिशाली रूपमा आउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो कि पवित्र आत्मा महाशक्तिमा आउनु अघि, अर्को शक्तिले उहाँलाई छोड्यो। एक शक्ति अचानक बाहिर जान्छ परमेश्वरको आत्माको शक्ति ठूलो स्वरमा अन्य भाषा बोल्छ। जब ऊ बोल्छ, उसले देख्न सक्छ कि उसले छोडेको शक्ति फिर्ता आउँदैछ, तर जब ऊ त्यहाँ सर्कलमा पुग्छ, उसले त्यो शक्ति गइरहेको देख्न सक्छ। आक्रमण गर्न आउँदैछ तर त्यो बेल्टको नजिक पुग्दा त्यो बल पर्खालमा ठोक्किएर पछाडी गइरहेको देखिन्छ । के तपाईंलाई थाहा छ यो के हो? त्यतिबेला आध्यात्मिक क्षेत्रमा थिए । त्यो भाइ, हामी प्रार्थना गर्दा ठूलो आध्यात्मिक सर्कल थियो। अन्य शक्तिहरू कतै भेटिने छैनन्। त्यसपछि हाम्रो जीवनमा, जब हामी बिहान केही घण्टा परमेश्वरको उपस्थितिमा बस्छौं, परमेश्वरसंग संगतमा परमेश्वरको वचनमा ध्यान गर्छौं र साँच्चै आध्यात्मिक वातावरणमा बाहिर निस्कन्छौं, हामीलाई थाहा हुन्छ कि हामीमा राक्षसी शक्तिहरू आएका छन्। आउन सक्दैन। यो जीवन हामीले सधैंभरि बाँच्नु पर्छ। यो बिना हामी संसार जस्तै बाँच्न सक्षम हुनेछैनौं र यसरी बाँचेछैनौं। त्यसपछि हामी तपाईंलाई भन्छौं कि तपाईं परीक्षक हुनुहुन्छ वा यो सबै परीक्षकको सल्लाह हो, यो मूर्खता हो। परमेश्वरका सन्तान। उहाँले हामीलाई येशू ख्रीष्ट द्वारा यस प्रशस्ततामा बाँच्न बोलाउनुभएको छ किनकि हामी उहाँको जीवनबाट प्राप्त हुने अनुग्रह र सत्यको प्रशस्ततामा बाँच्न थाल्यौं। मलाई शक्ति दिने ख्रीष्टद्वारा सबै कुराको लागि म पर्याप्त छु। किनभने यसलाई जित्नु हाम्रो जीवन हो। साथै, शैतानले हामीलाई बललाई अगाडि पछाडि किक्न गर्न बोलाएको थिएन। न शान्ति न सुख देखेर, कतिपयको जीवन सधैं असफलताको शब्द हुन्छ, घरमा शान्ति छैन, परिवारमा शान्ति छैन, जहाँ गए पनि शान्ति छैन। उहाँ हाम्रो जीवन होइन। हामीलाई जालमा पार्नेहरूलाई जोगाउनुहोस्। यो न्याय र शान्तिको प्रशस्तता हो। परमेश्वरको राज्य हामी भित्र छ किनभने परमेश्वरको राज्य खाना र पिउने होइन। तर धार्मिकता र मिलन र त्यो आनन्द हो; त्यसपछि हाम्रो जीवन हो। रोमी उपदेशक अध्याय 5, पद 21 कि **“ताकि जसरी पापले मृत्युमा राज्य गर्‍यो, त्यसरी नै येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा अनन्त जीवन ल्याउनलाई अनुग्रहले धार्मिकतामाथि राज्य गरौंस्।” (Roman 5:21)**। यो परमेश्वरका सन्तानहरूको राज्य हो। त्यसपछि पाँचौं अध्यायमा तपाईंले यसको सबै व्यावहारिक पक्षहरूमा धेरै पटक ध्यान गर्नुपर्छ। त्यसपछि यो जीवनमा आउनुहोस्, यो जीवन हुनेछ। त्यो एक रूपरेखा तपाईं भित्र हुनुपर्छ। कतिपय श्लोकहरू भित्र पस्नुपर्छ, सृजना गरिरहनुपर्छ। यो उहाँको प्रतिज्ञा र परमेश्वरको अगाडि सही छ। त्यो विश्वासमा भन्नु मेरो अधिकार हो किनभने उनीहरूले उनीहरूलाई अपरिचित र विदेशी भन्छन्। यसको मतलब हामी यो धन्य जीवनमा आउन सक्छौं।

Amen

For Technical Assistance

Amen TV Network

Trivandrum, Kerala

MOB : 999 59 75 980

755 99 75 980

Youtube : amentvnetwork

www.Youtube : amentvnetwork.com

Contact

Pastor.Benny

Thodupuzha

MOB: 9447 82 83 83

